

[N. Chr. Christensen.]

i Realiteten ikke er saa stor en Uoverensstemmelse mellem Rigsdagens Partier, selv om der er gaaet lidt Skærmydsler forud for denne Sag; man er jo i Realiteten enig om, at Lovgivningen paa dette Omraade bør forlænges, i hvert Fald for nogen Tid. Derfor vil jeg ogsaa haabe, at vi ved den Udvalgsbehandling, som nu aabenbart kommer, kan naa til Enighed, saaledes at denne Lovgivning kan blive gennemført.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem, der netop talte, mener, man skulde nøjes med at gennemføre Ministerens Forslag, og hvis det saa viser sig at gaa, som jeg formoder, kunde man forlænge Loven for det næste Kvartal. Det lyder meget bestikkende, og jeg skulde ikke have noget imod at tage det som et Tilsagn, hvis Forholdet ikke var det, saa vidt jeg da er orienteret, at man har Planer om, at Rigsdagen skal have et Par Maaneders Ferie fra et eller andet Tidspunkt af Maj Maaned. At der saaledes er størst mulig Udsigt til, at Rigsdagen slet ikke er samlet i Juni Maaned og ikke er samlet omkring 1. Juli, da den Lov, man nu behandler, kommer til at udløbe, hvis Regeringens Forslag vedtages, det kan gøre en ekstra betænkelig; og før man bliver klar over, hvordan det kommer til at ligge, er der i Grunden ikke noget at forhandle om desangaaende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Strøm har Ordet for en kort Bemærkning.

Strøm: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte sig, som om det var en meget forunderlig Ting, at vi Socialdemokrater altid har været sikre paa, hvilken Politik en Venstreregering vilde føre. Det kan jeg nu ikke se skulde være noget særlig nyt for det ærede Medlem. Men det, som vi fra Socialdemokratiets Side ikke havde ventet, var, at Venstreregeringen havde faaet Følgeskab dertil her i Rigsdagen.

Da der er fremført Betragtninger om, at Regeringen stadig har haft til Hensigt at forlænge den Lovgivning, der her er Tale om, kunde jeg have Lyst til at stille et Spørgsmaal til den højtærede Arbejds- og Socialminister. Jeg vil gerne spørge: Hvad er Aarsagen til, at den højtærede Arbejds- og Socialminister Onsdag stemmer for Anvendelse af 50 Mill. Kr. til en Ordning af

denne Karakter, Torsdag Morgen i „Politiken“ udtaler, at Ordningen ikke vil blive foreslaaet forlænget, og Fredag, altsaa i Dag, fremsætter sit Lovforslag? Hvad er Anledningen hertil, højtærede Arbejds- og Socialminister?

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Det skal ingen Hemmelighed være, at jeg ingen Beundrer er af dette Rabatsystem, og jeg har faaet talrige Henvendelser fra handlende, som er dybt ulykkelige over alt det Papir, som kører rundt. Derfor har det været min Agt og Tanke — for naar det ærede Medlem Hr. Strøm citerer mig, nævner han ikke det, der var Forudsætningen — i Løbet af ganske kort Tid at kunne fremsætte Forslag til en Revision af Rentelovgivningen, hvorved Rabatsystemet for en Række Mennesker af sig selv vilde være blevet overflødigt, og hvis man kunde komme dertil, vilde det simplificere Systemet overordentlig meget. For ingen tror da, at man kan køre rundt med alt det Papir langt frem i Tiden; det er alt for besværligt.

Naar man taler om Tidsrummet for Forlængelsen, skal man være lidt forsigtig med, om man er i Folketinget eller i Landstinget. I Landstinget har Socialdemokraterne klemt mig, for at jeg skulde give et bindende Tilsagn om, at jeg skulde forelægge en Ulykkesforsikringslov inden 1. November, og her er man nærmest tilbøjelig til at ville forlænge Ordningen — jeg kunde sige for et helt Aar —, og det kunde næsten opfattes paa den Maade, at saa hastede det ikke saa meget med Rentelovgivningen. Men om Tidsrummet for Ordningens Forlængelse kan man forhandle i et Udvalg. Det vilde være et Pres paa os og paa mig, hvis man ønsker denne Renterevision gennemført ret snart, om man fastholder, at Bestemmelsen kun skal have Gyldighed i 3 Maaneder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Strøm har Ordet for en kort Bemærkning.

Strøm: Jeg forstaaer paa den højtærede Arbejds- og Socialminister, at han ingen Ynder er af Rabatkortordningen, og at vi antagelig heller ikke vilde faa denne forlænget, hvis vi ikke fra Socialdemokratiets Side havde rejst dette Spørgsmaal.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.